



ПРЕС КЛИПИНГ

9. јул 2018.



НАСЛОВИ

Вућић у фабрици софистицираног система наоружања: Плате су вам изузето мале, добићете повећање(стр.3)
Резултати Железаре и даље у сенци Ју-ес стила(стр.4)
Добила спор са градом због мобинга(стр.5)
ПРЕДРАГ ЈЕВТИЋ, ОСНИВАЧ ВОЈНОГ СИНДИКАТА СРБИЈЕ: Немамо илузија да ће се стање у Војсци Србије поправити преко ноћи, али се мора хитно реаговати(стр.5)



Вућић у фабрици софистицираног система наоружања: Плате су вам изузето мале, добићете повећање

Танјуг

Председник Србије Александар Вучић изјавио је данас, након обиласка "Телеоптика", да ова компанија, раније потпуно угашена, сада поново живи, да представља мозак наше одбрамбене индустрије и најавио нова улагања у њу и веће плате за запослене.

"Радници овде раде за изузетно мале плате. Нећу ја да вам кажем, ваши руководиоци ће вам рећи за који дан колико повећање плате ће бити. Бићете нешто задовољнији", рекао је Вучић на конференцији за новинаре после обиласка фабрике.

Како је нагласио, неопходно је задржати раднике овде да не оду у друге компаније.

"Данас је воде ситуација знатно боља, то је некад била угашена компанија, данас живи", рекао је он.

Подсетио је да је, према програму који је усвојен док је био премијер, у ову фабрику већ усвојено 6 милиона евра, а да ће бити издвојено још око 6.

Навео је и да се данас у фабрици мое видети 50-60 одсто нових маина које су набављене.

"Кад сам био у Казахстану видео сам најчистију белу собу, а данас овде је та соба и лепша и чистија, и температурно и по притиску једнако или боље урађена него она у Казахстану", рекао је он, показавши један од производа ове фабрике за који је радницима, као кажу, потребно око сат и по времена.

"Ово је наших руку дело и на то смо поносни. Видели сте овде и корићење нано технологије, за нишане који користе мат технологија која вам омогућава да се не одате када вас непријатељ осматра, има наткорозивну заштиту. И то производимо овде. Ту је и прецизна механика, мотори за главе за навођење ракета, што је нешто за нас од кључног значја. Мозак система наше одбрамбене индустрије је овде", поручио је Вучић.

Он је додао да се фабрике обнављају, и захваљујући томе опстају.

"Укупан извоз нашег оружја, муниције, оруђа 2012. био је 154 милиона евра, проле године 560 милиона а ове очекујемо преко 620 милиона. Кад израчунате то је у односу на 2012. четири пута повећање и на то сам поносан", поручио је он.

Фабрику је заједно са председником Србије, обишао и министар одбране Александар Вулин и начелник генералштаба Војске Србије Љубиша Диковић.

Производња софистицираног система наоружања

Фабрика "Телеоптик жироскопи" у Земуну бави се развојем и производњом најсофистициранијих система наоружања, оптичких и оптоелектронских справа.

Влада Србије је, како је саопштило Министарство одбране крајем прошле године, уложила у "Телеоптик жироскопе" скоро седам милиона евра и најављено је да ће то предузеће реализовати уговоре вредне више од 10 милиона долара.

Захваљујући финансијској подршци владе у "Телеоптик жироскопима" су купљене машине и реновирана је хала како би ове године могла да почне производња најмодернијих машина у области одбрамбене индустрије, саопштено је.

Иначе, у наредним годинама се планира увођење у Војску Србије више од 95 различитих нових типова наоружања.

Када је реч о новој опреми у фабрици "Телеоптик жироскопи", набављене су нумеричке машине са већом ефикасношћу, које ће обезбедити обављање послова за нашу војску, али и домаће и иностране партнере.

Смедеревска челичана бележи све боље резултате, али јој глобалне прилике нису наклоњене

Резултати Железаре и даље у сенци Ју-ес стила

Пише: Г. Влаовић

Иако менаџмент кинеске компаније ХБИС у чијем власништву је смедеревска железара предвиђа да ће ове године остварити производњу од 1,8 милиона тона челика...

... то још увек неће достићи рекордну производњу Железаре Смедерево из 2006. године нити остварени профит тадашњег власника америчке компаније Ју-ес стил показују статистички подаци о производњи и продаји.

Наиме, Сонг Сихаи, директор ХБИС Србија, изјавио је да ће у 2018. години ниво производње у смедеревској железари достићи 1,8 милиона тона челика, да је у првих пет месеци извоз достигао 560 хиљада тона за 43,6 одсто више него у истом периоду прошле године те да је у 2017. години остварен приход од 750 милиона долара. Ипак, то још увек не угрожава рекордни приход из периода када је Ју ес стил газдовао фабриком и остварио резултат од 1,15 милијарди долара. У 2017. години, производња железаре је износила 1,5 милиона тона челика што је идентично нивоу производње из 2008. године. То је уједно била и последња година у којој је Железара Смедерево донела профит својим власницима. Извоз Железаре у периоду јануар-април 2018. већи је за 80,6 милиона евра него у прва четири месеца прошле године а од свих компанија у Србији од ХБИС-а је једино више зарадио Фијат, са 303,3 милиона евра остварених извозом аутомобила. ХБИС је пак извезао робу у вредности од 263,8 милиона евра.

Стручна јавност истиче да су разлози због којих ХБИС није достигао Ју-ес стил у рекордној производњи и заради, бар засад, чињеница да су Американци знатно више улагали у проширење производних капацитета, али и да су имали повољнију ситуацију јер је пре почетка светске економске кризе цена челика на тржишту била већа него што је то данас случај.

– Оно што треба нагласити је да се заборавља чињеница да је 2006. године Железара Смедерево остварила рекордну производњу од 2,2 милиона тона челика а не 1,9 милиона како се сада тврди. То је иначе и максимални капацитет Железаре Смедерево. Подаци се међутим фингирају да би резултат који су остварили Кинези био ближи рекорду који су направили Американци. Када је реч о заради чињеница је да је Ју ес стил имао повољнију позицију јер је рекордну зараду постигао у време пре економске кризе када је цена челика била далеко већа. Међутим, без обзира што ХБИС није достигао резултате Ју-ес стила за похвалу је што су задржали све запослене у железари и што су повисили плате за 10 одсто – каже за Данас Жељко Веселиновић, председник Удружених синдиката Србије „Слога“ који има подружницу у Железари Смедерево а својевремено је и сам радио у њој.

Према његовим речима велика непознаница је зашто још увек постоји предузеће Железара Смедерево којим газдује држава.

– Формално сам и ја још увек запослен у том предузећу. То је онај део који Кинези нису преузели а на који су пребачена дуговања и оно што ХБИС није хтео да купи. Поставља се питање због чега то предузеће још увек постоји и изазива спекулације и сумње да држава преко њега субвенционише ХБИС, што је за Европску унију неприхватљиво, и да се евентуално на то предузеће преносе неки губици које Кинези бележе, Доказа за то нема али основане сумње у јавности свакако постоје – каже наш саговорник.

Експерт за страна улагања Махмуд Бушатлија слаже се да се пословни резултати Ју-ес стила и ХБИС не могу поредити јер је ситуација на тржишту челика сада неповољнија него што је тада то био случај.

– Када је пак реч о оствареним резултатима у производњи цифра од 1,8 милиона тона произведеног челика је добар и охрабрујући. Сасвим је извесно да су Кинези уложили значајна средства за повећање продуктивности што се у потпуности исплатило. Такође, запослили су додатну радну снагу па радника у железари сада има више него што је то био случај у време док је газдовао Ју-ес стил. Не видим да је било какав хендикеп за Кинезе што нису достигли зараду из периода Американаца зато што је то у датом тренутку због ситуације на тржишту немогуће. У сваком случају ситуација у железари је добра и далеко је боље да њом управљају Кинези него такозвани професионални менаџмент предвођен Петером Камарашем, који је само бележио дуговања и чинио штету.



Добила спор са градом због мобинга

Извор: ФоНет

ЛЕСКОВАЦ: Виши суд у Лесковцу усвојио је тужбу Иване Трајковић, раније запослене у Агенцији за локални економски развој (АЛЕР), да је "трпела злостављање на раду од маја 2013. до новембра 2016. године, када је добила отказ, тако што јој је онемогућаван рад, јер није имала радна задужења ни одговарајућа средства за рад".

Град Лесковац, који је као оснивач АЛЕР-а био тужена страна, обавезан је да Ивани Трајковић на име накнаде нематеријалне штете због повреде части, угледа и достојанства исплати 100.000 динара, под претњом извршења.

Поред тога, Град је обавезан да Ивани Трајковић на име трошкова спора плати 180.000 динара. Пресуда Вишег суда у Лесковцу је неправосназна и град има право жалбе у законском року. Ивана Трајковић је поднела тужбу за мобинг 2. августа 2016. године, а 15. новембра је добила отказ уговора о раду, са још двојицом колега, уз образложење да "услед организационих и економских промена престаје потреба за обављањем одређених послова за три радника".



ПРЕДРАГ ЈЕВТИЋ, ОСНИВАЧ ВОЈНОГ СИНДИКАТА СРБИЈЕ: Немамо илузија да ће се стање у Војсци Србије поправити преко ноћи, али се мора хитно реаговати

Имамо сигнале да ћемо отпочети преговоре за закључење колективног уговора. Стање у војсци је драматично. Интересни лоби око бившег начелника Генералштаба Диковића даје лажне податке и фризиране извештаје, каже Предраг Јевтић, генерални секретар Војног синдиката Србије.

-Немамо илузија да ће се стање у Војсци Србије поправити преко ноћи, али ми у знамо како се треба решити добар део проблема. Неко намерно не жели да се проблеми реше. Да ствари

морају да се мењају показују нам подаци које свакодневно обрађује аналитички тим Војног синдиката Србије. Војску напушта дневно шест њених припадника, војника, официра и подофицира. Одлазе најiskusнији који су школовани у војним школама које данас више не постоје и који су прошли ратове, а та искуства су најдрагоценија за сваку војску. Истовремено број самобистава због лоших услова и психичке оптерећености се повећао задњих година. Растурају се породице. Људи једноставно не могу да раде 200 дана годишње одсутни од куће за 250 евра- каже Предраг Јевтић, генерални секретар Војног синдиката Србије.

- Господине Јевтићу, јавности се представља управо другачија слика о стању у Војсци Србије?

-Постоји интересни лоби, који уназад петнаестак година држи све дизгине у Војсци Србије. Стварна моћ одређивања финансијских токова и кадровских решења јесте око Генералштаба, уместо да то ради Министарство одбране које је један од елемената цивилне контроле војске. Ту је кључ проблема. Све може да се промени осим тих људи, који су разним махинацијама и финансијским малверзацијама успели да Војску Србије доведу дотле да војници задатке у Копненој зони безбедности извршавају бушних чизама и одлатјмерима од возила. То је део проблема. Новца има. Треба га домаћински прерасподелити. Имамо апсурдне ситуације. Војнику се не плаћа прековремени рад, грађани смо другог реда приликом лечења, не исплаћује се регрес и топли оброк. Да не причамо о другим стварима које директно задиру у борбену способност. И ко може да прича да је добро стање? Чак и министре вешто обмањују о томе лажним приказивањем стања, јер су последњи министри потпуни лаици кад је војска у питању па је са њима лако манипулисати. Ето питајте министра Вулина зашто се за годину дана на челу Министарства одбране ни једном није састао са нама, представницима оних који чине ту нашу војску. Плашим се да се ствари не отгрну контроли. Хитно се мора реаговати.

- Кад сте већ споменули министра како оцењујете рад Владе након годину дана мандата?

Нама у Војном синдикату Србије било би веома драго да можемо да похвалимо рад Владе, али на залост та оцена са наше стране је једна прелазна двојка. Само због тога што је ресорно министарство након притисака које смо извршили у јавности пристало да уврсти у измене Закона о Војсци Србије неке наше предлоге. За све остало је апсолутно негативна оцена. Стање у Министарству одбране и Војсци Србије могло би се најкраће описати кроз пет речи, безакоње, самовлашће, корупција, демагогија и безнадје.

- Како се борити против таквих ствари у оквиру синдикалне борбе?

-Војни синдикат Србије је данас једна од најозбиљнијих организација у нашем синдикалном животу где раде апсолутно компетентни људи када је питању професионални статус припадника војске. Сваког месеца и поред забрињавајућег одласка људи из система одбране имамо око 150 нових чланова. То је снага која нам даје легимитет и тежину нашим одлукама и поступцима. Кад је ВСС стао прошле године на чело демонстрација за нама је кренуло сто хиљада људи. И то су најмасовније демонстрације у постпетооктобарској Србији. Отуда и руководство синдиката има велику одговорност. Ми смо под свакодневним притиском чланова да изађемо на улицу поново. И ако се ствари не промене то ћемо морати да урадимо. Али замислите да смо изашли у време демонстрација око цене горива и повели народ. Последице по државу могу бити трагичне, а то нико не жели и свако ко је нормалан човек сигурно неће напасти државу у тренутку када је оптерећена питањем Косова и Метохије. Ми смо

државотворна и патриотска организација. Наши чланови су се борили и ратовали за ову земљу и били уз њу када је било најтеже. И, не дај Боже, опет ће сутра ратовати.

Али ми имамо одговорност и тренутно се боримо синдикалним методама, указујемо, откривамо и реагујемо на незаконитости, малверзације, злоупотребе. Зато наше руководство трпи огромне притиске и мобинг, али смо одлучни да истрајемо. Сада смо се посветили томе да ВСС постане члан угледних и утицајних међународних организација. Недавно је наша делегација била гост на конгресу конфедерације синдиката јавних служби ЕУ "ЕПСУ" где је са војним синдикатима Македоније и Словеније потписана повеља о формирању савеза војних синдиката југоисточне Европе.

Као такви стичемо сва права на заштиту пред институцијама ЕУ и других међународних организација. Пре скоро два месеца позвали смо Владу Србије на преговоре о закључењу првог у историји колективног уговора за запослене у Војсци Србије. Међутим, ресорно министарство, иако је добило налог Владе да са нама на ту тему разговара и даље ћути и наставља са старом праксом игнорисања потреба запослених у војсци. Ми живимо у 2018. години и сви морају бити свесни да је Војска Србије потпуно професионална и да њени запослени у складу са ратификованим међународним конвенцијама и законом имају право да преговарају о условима под којима ће да раде. Ми у томе видимо ресење 90% проблема, али се онај лоби који смо већ споменули томе оштро противи. Па ста да кажете о тим људима кад један од њих незаконито и данас седи у фотељи начелника Генералштаба ево скоро два месеца откако му је по сили закона престала професионална војна служба. Управо ти људи лошим личним примером свима који раде у војсци па и јавности свакодневно показују да је безакоње и самовласће тренд, а Војни синдикат Србије се управо против тога бори и тези ка модерној Србији као правној држави. Питање је коме то смета, да се ствари уреде по закону.